

Oude Kerk, 17 april 2022

Eerste Paasdag, doopdienst
ds. Johan Meijer

gelezen: Genesis 2: 4B-25; Johannes 20: 1-18

titel: Daar sta je voor op!

overdenking

*Gemeente van de Opgestane Heer Jezus Christus
lieve mensen van God*

I

Bij een zekere supermarkt zag ik begin van de week bij de Paasstallage met allerlei allerlei artikelen voor Paasontbijt en brunch: Daar sta je voor op! Ik was een beetje onthutst toen ik dat las, niet echt een gepaste woordspeling, vond ik. Jezus is echt niet opgestaan voor een lekker Paasontbijtje of voor de brunch. En bovendien stond hij vroeg op, heel vroeg in de morgen.

II

Dit is een morgen als ooit de eerste. Dauw op de aarde, zonlicht van boven, vochtige gaarde, geurig als toen. Dag van mijn leven, licht voor mijn ogen, licht dat ooit speelde waar Eden lag. Zo begonnen we deze Paasdienst en het is een prachtige woord en beeldspeling van de dichter, die het bekende Morning has broken heeft vertaald. Want de opstanding van Jezus op die vroege morgen, de eerste dag van een nieuwe week, heeft een verbinding met de hof, de tuin van Eden, van de Schepping van het begin. We zijn in een tuin, de tuin van Jozef van Arimathea, waar Jezus in een nieuw graf was gelegd. En in die tuin, het was vroeg in de morgen, dwaalt Maria van Magdala rond. Voor haar geen licht voor de ogen, want haar ogen zijn dof van de tranen. Ze kan niet goed zien na alles wat is gebeurd en is intens verdrietig omdat haar Heer haar afgenomen is. Als je in de tranen bent, bevangen door emotie, zie je de dingen niet zo scherp, en als zijn de gestalte van een man ziet, denkt zij dat het de tuinman is, de hovenier. De hovenier, dat is de titel van het lied dat we zojuist zongen. Ik ben in mijn hof gekomen.

III

Ik ben in mijn hof gekomen, tot mijn lust, tot mijn lied. Maar lust was er niet bij Maria, en een lied al zeker niet en Halleluja nog helemaal niet. Het lied moet je dan ook zien als van ná die grote ontdekking die ze deed. De tuinman bleek niemand minder dan de Opgestane Heer en toen ze dat ontdekte, werd het weer licht voor haar ogen. Stralend licht. Ze zág niet dat het Jezus was, ze hoorde het. Toen Hij haar bij haar naam noemde: 'Maria' ging het open, haar bedroefde hart, haar vleugellam geslagen ziel ging weer open. En toen pas kon het loflied klinken. 'Rabboeni' riep ze uit. Mijn Heer, mijn Meester. Op het horen van hun ware naam, met een stem die je vertrouwd is, voel je vertrouwen. Daar sta je voor op!

IV

Het toegesloten Paradijs van Eden, waar ooit de mens uit verdreven was, omdat net die ene verboden vrucht uit het bomenbos zo aanlokkelijk was. Eet er niet van, had de Schepper gezegd, maar ze deden het wel. Ze zouden daardoor veel te veel macht krijgen, de mensen, dat ze zouden gaan reiken naar Goddelijke macht. Iets dat sindsdien altijd weer geprobeerd is, die mens die wil zijn als een God. Nog altijd grijpen mensen naar een macht die niet van hen is. En als je in een machtspositie bent doe je dat, zoals in de afgelopen weken weer zo heftig is gebleken. Heel de Veertigdagentijd hebben we de gevolgen gezien van de bruutheid van een mens, die

zichzelf een soort van God vindt. Dus: het Paradijs moest toegesloten worden. Engelen versperden de weg.

V

Maar het Paradijs ging weer open, daar in die vroege morgentuin, en Maria mocht het als eerste ervaren en zien. Of Adam en Eva weer samen zijn in Eden, dat beeld... Ik ben in mijn hof gekomen, o mijn zuster, mijn bruid. Het is als een duet uit het Hooglied, het duet van liefde van bruid en bruidegom, en het is deze taal die in de mond van de Opgestane Heer wordt gelegd en in die van Maria, die volgens sommige verborgen tradities ook echt Jezus' bruid was. In elk geval was zij het wier hart was geraakt door Jezus en die haar op had laten staan. Hoe prachtig is het als dichters en kunstenaars hun verbeeldingsgaven gebruiken bij het uitdrukken van wat er in een Bijbelverhaal gebeurt! Je krijgt dan de meest verrassende verbindingen: hier dus: tuin van nu – paradijs van toen; mens van nu in hun liefdevolle ontmoeting – paradijselijk geluk van de eerste mensen.

VI

een bekend Paaslied, dat we ook al zongen, zingt: *Toen heeft zich in het vroegste licht de nieuwe Adam opgericht.* Het herstelde Paradijs, dat Hij ook voor ons ontsloten heeft: ons allen lang te voren. Wij mogen delen in zijn opstanding, in zijn leven, Hij gaf zijn leven voor ons, Hij deelt nu zijn leven met ons. Op deze Paasmorgen mogen wij daar iets heel moois van ervaren als Jet en Pim gedoopt worden. Een inkijkje in het Paradijs van hun prille leven en het geluk van hun liefdevolle ouders en van allen die veel van ze houden. Voor zo'n inkijkje in een Paradijs dat er ook voor ons is, ja daarvoor sta je op!

Amen